

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DUA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő,

Közérdekből.

A közvélemény már régóta hangoztatja annak szükségét, hogy az a magas kamatláb, mely szerint a bírói uton felhajtott követelések után az adósok eddig fizetnie kellett a tőke hozadékát — leszállíttassék.

A kormány és törvényhozás végre maguk is belátták, hogy a törvényben meghatározott 6% kamat nem felel meg a változott viszonyoknak. Manapság főképp a nagyobb bankok és pénzintézetek leg többjé alig szed ennél valamivel több kamatot, sőt igen sok pénzintézet még a 6%-on alul is hitelez ki kölcsönpenzeket a jobb adósainak, nem lehetett tehát ily körülmények között tovább is fenntartani azt az állapotot, hogy t. i. a bíróság megítélhető kamat esetleg magasabb legyen a bankok által szedett kamattal.

A magyar törvényhozás nem régen rendezte is az ügyet, a mennyiben törvényt hozott, melyben meghatározza, hogy a törvényesen megítélhető kamat maximuma 5%-nál több nem lehet.

A törvény folyó évi július 1-én lett életbeléptetve. Ezen törvény szerint 5 százalékban van megállapítva minden oly esetben a kamatláb, mikor a hitelező külön kikötés nélkül is követelhet kamatot, egyszóval a törvényes kamatláb, kivéve a váltóköveteléseket, 6 százalékról 5 százalékra szálíttatik le s a kincstári adó, illeték és egyéb köztartozások után járó késedelmi kamatok is 5 százalékban állapíttatnak meg.

Ezen törvényes rendelkezéseket minden esetre örömmel üdvözölheti a közönség, mert eddig is általános volt a panasz a törvényes kamatláb magassága miatt, a melyet leginkább az adófizető közönség érez meg, mert a hátralékos adó után a magas intési és végrehajtási költségeken kívül a 6 százalékos késedelmi kamatban oly magas járulékot szedett az állam, mely a mai viszonyok között már egyáltalán nem volt indokolható.

Igaz ugyan, hogy az 5 százalékos törvényes kamat is még mindig elég magasnak mondható, ha figyelembe vesszük, hogy állampapírjaink általában 4 százalékot kamatoznak s így a törvényes kamatláb mértéke is 4 százalékban lett volna megállapítandó:

ámde a mi részünkről méltányolni tudjuk a mérsékeltbb leszállítást is, mert biztató jelenséget látunk ebben arra nézve, hogy a törvényes kamatláb szabályozása után az általános kamatláb szabályozássem késhe-tik soká.

A 8 százalékos szerződéses kamat ugyanis, a melyet az 1877. évi kamattörvény maximumként megenged, a kishitelt élvezőknél ugyiszóval általános kamatlábbá vált, ez pedig kétségtelenül oly kamat, mely mellett a kisgazdáknak, kisiparosoknak és kereskedőknek hitelt igénybe venni majdnem egy jelentőségű a vagyoni romlással.

A kisebb takarékpénztárak, a kis emberek hitelforrásai, a kisebb kölcsönöktől nemcsak 8 százalékot, de különböző czimeken (kezelés stb.) még annál is magasabb járulékot szednek, úgy, hogy bizvást állíthatjuk, miszerint a kisebb pénzintézetek nagy részénél 10 százalék, sőt többnél 12 százalékig is felemelkedik azon illeték, vagysis a kamat, melyet a kisebb kölcsönök után az adósoktól szednek.

Ezt a műveletet most már, mikor minden téren érvényesülni kezd a kamatláb mérséklésére való törekvés — nem lenne szabad a kisebb pénzintézeteknek sem folytatniok, mert ezen intézeteknél épen az aszegényebb sorsú néposztály van érdekelve, a mely legkevésbbé bírja meg az aránytalan magas kamat-terhet.

A kamatláb rendezését a törvényes kamatláb szabályozásával még megoldva nem látjuk, mert ez csak részben orvosolja a bajokat, s kívánjuk, hogy ezt a törvényhozási kezdeményezést mielőbb kövesse az általános kamatláb beszállítása is, mert csak ha ez megtörténik, várható az a javulás, melyet mindenkinek — általános gazdasági érdekből — kívánnia kell.

Politikai hírek.

A szászok patronusa. Lapunk szombati számában táviratilag említettük meg, hogy br. Apor Gábor, nagy-kükküllő megyei főispánnak miért kelle állásától megváljnia. Mint most ujabbban értesítenek a báró távozását örömmel látja a magyariág, de ép oly szomorúságot jelent ez a szászokra nézve, a kik leghatalmasabb támaszukat veszítik a távozó főispánban. Pár évi működése alatt mindig csak a szászok érdekeit

hordta a szívéen, ezekkel töltötte be a főbb hivatali állásokat, mellőzve, sőt ki is szorítva a magyar érzelmű polgárokat és az utóbbi időben már oda jutottak, hogy az érettségi vizsga alkalmával rendezett banketten a „Wacht am Rhein“-t énekeltek. A főispán az e hó 15-én tartandó rendkívüli megyei gyűlésen fog elbucsnuzni szeretett szászaitól, kik bizteltetere nagy bucsubankettet rendeznek, melyre házról-házra járva szerzik az aláírásokat. A magyarság pedig — mely báró Aporfőispánsága alatt háttérbe szorult — kezd kissé szabadabban lélegzeni s reméli, hogy nem fognak újabb olyan főispánt kinevezni, a ki teljesen a szászok karjaiba veti magát.

Az ártatlanul elítéltek kártalanítása. Az igazságügyminiszteriumban, — mint az „Ügyvédek Lapja“ értesül — a francia büntető igazságszolgáltatás példájára törvényjavaslat készül az ártatlanul elítéltek kártalanítása tárgyában. A törvényjavaslat nemcsak a teljes pénzbeli kárpótlást, hanem az ártatlanságot kimondó ítéletnek a hivatalos lapban s ezenfelül még öt lapban való közzétételét is elrendelni kívánja.

A tőzsde reformja. Távirati tudósítónk kiegészítésül az ügyet illetőleg most arról értesít, hogy a budapesti ítéltábla egy bírja a napokban Bécsben járt s az ottani tőzsdevizonyokat a miniszter megbízásából tanulmányozta. Ez a hír újból felszínre hozza a budapesti tőzsdebírósg régen óhajtott és szükséges reformját. Annyi a panasz a testület ellen és annyi jogos érdek kívánja a reformot, hogy a kormánynak be kellene látnia a tőzsdebírósg reformjának szükségességét. Éveken keresztül mindig felujult a panasz, melyre a tőzsdebírósg nagyon is rászolgált, de az időközönként változó kormányok mégis azt tartják, hogy erre a sürgős reformra is — ráértünk még.

A politikai helyzet.

Budapesti tudósítónk írja, hogy a nyári meleg és a holt-saison daczára is a politikai élet meglehetősen élénk.

A miniszter urak a mennyiben nem fűrdöznek, a napi teendők végzésére szorítkoznak s egyik-másiknak csakugyan ad elég munkát az egykázpolitikai törvények végrehajtásának előkészítése.

A mi a jövőt illeti, a kormány a legjobb reményekkel biztatja magát s azzal az optimizmussal, melyet a hatalom élvezete szokott kelteni, festi ki magának terveit az őszi ülészakra.

Meg van győződve, hogy minden nagyobb baj nélkül fogja megélni a jubiláris esztendő, mert a főrendiházban nagyobb ne-

hésséggel többé találkozni nem fog, szélsőbaloldali szövetségesei támogatásával pedig a képviselőházban is elháríthat fejeéről minden veszedelmet.

A kormánypart legeslegnagyobb része s vezér tagjai ez idő szerint távol vannak ugyan a fővárostól, de sok tünet arra vall, hogy nem mindnyájan osztoznak báró Bánffy Dezső jelzett optimizmusában.

Ők nem felejtették el, hogy most egy éve, a Wekerle-kormány épp oly rózsásnak fogta fel a viszonyokat, pedig nem sokára kintűnt, hogy a legalaposabb csalódásban ringatta magát.

A mult esztendei események komoly tanúságainak benyomása alatt a kormánypart higgadtabb köreiben bizonyos nyugtalansággal néznek a további fejlemények elé s egyáltalán nem tudják elképzelni, hogy báró Bánffy Dezső lehetne a jubiláris esztendő miniszterelnöke.

A helyzetet ma épp oly zavarosnak, ki nem forrottnak látják, mint most egy éve s komolyan számolnak a lehetőséggel, hogy a kormány még az ősszel gyökeres átalakuláson megy át s olyan kombinációk, melyeket ma a közvélemény kizártaknak gondol, a parlamenti ülészek megnyitása előtt igen határozott alakban fognak előtérbe lépni.

Annyi bizonyos, hogy a kormány részéről nyilvánuló optimizmus partja komolyabb köreiben nem feltételező visszhangot, hanem ellenkezőleg folyton kételyekkel találkozok.

A botrányok városában.

Bécs, jul. 12.

Az osztrák fővárosnak talán még soha sem volt oly izgalmas választógyűlése, mint ma este. A német haladó párti választó bizottságma estére a liberális választó gyűlést hívott egybe, hogy a község-tanácsi választásokról végleges megállapodást hozott létre.

A lakosság már napok óta feszült kíváncsisággal nézett a mai gyűlés elé, mert mindenki tudta, hogy az antiszemita, a kiknek eddig sikerült minden liberális gyűlést szétugrasztani, vagy lehetetlenné tenni, a mai napra is megtették előkészületeiket.

Az antiszemita már jóval a gyűlés megnyitása előtt százzal és ezrirel jelentek meg a gyűlés helyisége előtt és gunyos kiáltásokkal fogadták a liberális választókat. A főbejáróknál minduntalan verekezés támadt. Több antiszemitaának hamisított belépőjeggyel sikerült a gyűlésterembe is bejutnia, de a rendezők felismerték őket s mielőtt még tittelességekre kerülhetett volna, a rendőrök segitérével kiutasították őket a terem-ből. De az antiszemitaának mégis sikerült a gyűléstermet ostromozni alá venni; kibérelték a gyűlésterem fölött levő másik termet, melynek ablakait kinyitották és szakadatlanul fül-

siketítő lármát vittek végbe, egyre azt kiabálva: „Vesszenek a liberálisok! Vesszenek a zsidók!“

Akkora lármát csaptak, hogy az egész városrészt felverték álmából. A liberális gyűlés este fél nyolcz órakor kezdődött, de még mielőtt az első szónok beszédéhez foghatott volna, a rendőrök észrevették, hogy a terem hátsó részét antiszemitaák töltötték meg, a kik a megállapított jelre vártak, hogy a gyűlést megzavarják.

A liberálisok erre óriási zajt csaptak, az antiszemitaákat körülfogták és szitkokkal illették; ott volt többek közt egy antiszemita lapnak tudósítója. Del Torre is, a kit több más antiszemitaával együtt megverték és kidobtak. Néhány pillanat múlva megjelentek a rendőrök, a kik a nyugalmat teljesen helyreállították.

A terem előtt, az utcán és az udvarban, egyre folytak a zavaros jelenetek, minduntalan összekaptak a liberálisok és az antiszemitaák s ezek a jelenetek csak azért nem fajultak verekedéssé, mert a rendőrök minden lármásabb embert letartóztattak.

Oláh Panama.

A szomszéd Oláhországnak ugyancsak meggyűlt a baja a sok botrányval, a melyekben gyakran hasonlítanak a francia Panama-hoz.

A galaczi Brenning-afféren kívül — a melyről már adtunk hírt — Poenaru hadügyminiszternek viselt dolgai tartják igaztatlanságban az oláh politikai köröket. A hadsereg Manlicher-fegyverei használhatatlannak váltak, s ezt a hadügyminiszter mulasztásának tudják be. Poenarunak azonban szebb afférai is vannak.

Legutóbb a törvényszék előtt állt, mert azzal vádolta őt Cinculescu kisasszony, hogy ékszerait a hadügyminiszter elloptta. Most is van egy nem kevésbé szenzációs püre. Poenaru ugyanis feleségének tudtával és beleegyezésével viszonyt folytatott egy 70 éves dámmával, a ki végrendeletében neki hagyományozta öt millió frank értékű összes vagyonát.

Az öreg asszony nemrég meghalt, de végrendeletét megtámadták rokonai és a hadügyminiszter ellen kompromittáló dolgokat hoznak fel. Poenaru ügyei még elintéztelenek, de a galaczi Panamát már jóformán eljutézte a vizsgálóbíró.

Elfogta ugyanis legelőször Brenning Izidort, a párisi Georgi, Somzé és társai czég képviselőjét, a ki tudvalevőleg megvesztegette a galaczi és brailai községtanács tagjait, hogy ily módon előnyös szerződéseket eszközöljön ki a Georgi-czég számára, mely az elektromos városi vasutakat építette Oláhországban.

A czég egyik fiatal tagja szintén hi-

óvatossággal lopja meg azt a boldog pillanatot, midőn a nőstén nem figyel semmire, mert el van foglalva azzal a nagy gondolattal, hogy egyszerű is anyja lesz egy nálánál talán boldogabb nemzedéknek. Ilyenkor nesztelenül lopódzik a him az ábrándozó hajadonhoz s egy vakmerő ugrásban érintkezve vele, a gyors és titokzatos csók új nemzedéknek válik forrásává.

Ám, ez az ugrás legyen jól kimért, ügyes és váratlan; a visszavonulás legyen szintén gyors, lombbal vagy fűszállal fűdött és biztos. Ezt a tanácsot igen komolyan ajánlom minden pókurfinak, mert különben a halállal fizet vakmerő föllépéseért. Szemérem dolgában a pókisasszonyok nem ismernek tréfát.

(Vége köv.)

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

XXIII.

Nem hagyom el a testvéremet.

(Folytatás.) (122.)

— Kimegyek a háztól és a lajtorján után nézek, — mondá Valentin.

Sietve távozott, mint a kinek sürgetős dolga van, oly egykedvűen viselve a darócruháját, — mintha sohasem viselt volna egyebet.

Néhány lépésnyire a háztól egy hirla-

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. Július 15.

Falun.

Írta: Bartha Miklós.

I.

Az én pókom.

A borostyán lombjai között diadalmasan tör át a napsugár kerti asztalom balsarkára. Oda nézek, mintha világosságot keresnék merengésemhez, a napsugár világában. Ezalatt a bokorágról egy kis pók ereszkedik le asztalom sarkára. Ime gondolám, egy fósógép; ha jobban szemügyre veszem: egy takács; azonban bevalik építésznek is; sőt nem tulzás, ha született mérnöknek nevezem el.

Lássuk, mit csinál.

A mint óvatosan leereszkedett az asztal napfényes sarkára, sugárfinom fonalat odapasztotta a párkányhoz. Azután villámgyorsan körülfutotta azt a helyet, hova fonalszálat tapasztotta s megállva, rám meresztette mind a nyolcz szemét. Én mozdulatlan valék, hogy föl ne ébresszem ismeretes bizalmatlanságát. Később, mintha meggyőződött volna, hogy veszélytelen skriblerember vagyok, a ki nem pusztítani, hanem álmadozni jöttem a fűvek, lombok, vizek, rovarok és madarak társaságába: nyugodtan félbehagyta őrszemlétét, vizsmét a leragasztott fonalszához s felfutott rajta a borostyán-lombok

közé, az ingadozásnak és szédülésnek legkisebb jele nélkül.

Néhány pillanat múlva ismét leereszkedett és egy új fonalszálat tapasztott az asztalhoz, pár centiméter távolban az előbbi ponttól. E munkát addig ismételte, míg észrevehetém, hogy itt voltaképpen egy tervbe vett háló küllői készülnek. Minden küllő egyetlen központból indul ki, s külső végével részint az asztalhoz, részint egy fagyálághoz, részint az asztal fölé hajló borostyánlombhoz tapad. Valamennyi küllő egy kör-alak szabályos sugarainak irányát írta le.

A kis állat munkája ernyedetlenül folyt. Alig telt el egy óra, s már nemcsak a küllők, de az azokat összekötő vonalak is készen valának. A távolság arányok csodálatosan pontosak. A kerékgyártó nem helyezheti el a kerék-agy véseit, a fentők irányát, a kerékfal ívezetét több gondossággal, mint ez a kis lény a maga szövédéket. E mértani vonalak szabályossága bizony sok „görbevasut“ mérnökét tudná megszégyeníteni.

Mintán elkészült a háló az én kis pokom félrevonult egy összezsugorodott borostyán-lapu alá. Ezt a laput — melylyel nagy szerepe van hivatva kis pókom életében, palló köti össze a hálószerkezettel. Ez a palló nem egyébb, mint egy alig látható vékonyka fonalszál; egy felyonó hid, mely a vár ura zsákmányra csap; egy szűk sörény mely a kézműves lakását összeköti a műhelyével. Mert a háló nem lakása a póknak, hanem műhelye. A lakás ott rejtőzködik a lapu alatt.

Ha gyöngéden, mintha csak a szél leb-

bentené, megemeledett a laput, összezsugorodott lapján hófehér pelyhet fogsz találni. Ha lapuval vizsgálodol, látni fogod, hogy az pehelly nem egyébb, mint gömbalakba vergődött sok ezer fonalszál. Olyanforma, mint valamely kis féreg gubója, a hol mint hernyó eltemetkezett, hogy aztán kivágja onnan magát pillangó alakban — elhálai a szerelem álmát a fényes napsugár melegén.

Minő magasztos is az a jó természet-től, hogy a hernyóalak nem szeret, nem ölelkezik, nem szaporít hanem előbb átváltozik és pillangó lesz belőle, hogy himes szárnyakkal ékeskedje, virágról virágra repteljen, csábítson, párt keresen s aztán meghaljon az öllekezés édes mámorában. Milyen neveléses volna egy szerelmes lomha hernyó! Milyen bájos jelenség azonban egy kecses, vidám, kaczer lepke társat keresve, társat találva! Minden hernyó időtlen és szomorú! Bizzuk a szerelmet a vig és kedves pillangókra.

Lapu alatt, lapu mellett az én kis pokomat hiába keresed. Hol van tehát? Talán csak nem érte valami veszedelem a fűrege építőmestert? Mert hej, sok ellensége van ám ennek a szegény fűrgeének. Reggel, ha látod: bosszúságod lesz, — mondja te guvernantok babonás mitveltsége. „Kérő jön a házhoz“, — mondja guynyal a szemes háziaszony, ha pokkáló estűg a gerendáról. És foly az üldözés babonából is, tisztasági okból is. A madár peidg ritka jó falatnak tartja a pókot s inyenéz hajlamokat elégit ki pókvadászattal.

vőre került, de apja óvadékot tett le helyette és így aztán szabadon eresztették. Robescu galaczi prefektus azonban még fogságban van. Ressu polgármestert is kihallgatta a vizsgálóbíró, de nem tartóztatta le.

Mi több, Catargiu miniszterelnök sógora Ventura is részese volt Brepning tüzelmeinek. A bukaresti Nationalul közlése szerint a miniszterelnök a legutóbbi minisztertanács után ígértlen megtámadta Marghiloman igazságügyminisztert:

— Zárjátok be engemet is egész családdal.

A miniszterelnök meghagyta az igazságügyminiszternek, hogy Bastachi galaczi ügyész nyomban a vizsgálat befejezése után függessze fel állásától.

Ilyen körülmények között természetesen, hogy a nagy port felvert ügy iránt naponként fokozódik az érdeklődés.

Kitüntetett gyilkosság.

Magyar-Lápos, júl. 18.

Híres ember volt vidékünkön Májker Károly kereskedő és földbirtokos. Hatalmas testalkata és kiváló ügyessége miatt általánosan respektálták a községben. Májker kereskedésében zárt palackokban szeszes italt is árult és e miatt összeütközésbe került a regalebérrel. Ez lett a veszte.

Egy alkalommal ugyanis a regálás spicizlői megneszelték, hogy a vasuton egy hordó idegen szesz érkezett Májker czimére és azon a napon, a mikor a portékát hazaszállították a kereskedő udvarára, két csendőrt fedeztetve mellett hármán megjelentek Májker-nél és követelték az idegen szesz átadását.

A vakmerő kereskedő azonban nem engedett, felkapta a sulyos hordót, mint egy labdát és megforgatva azt a levegőben, — a földhöz teremtette. Nyomban azután lakásába menekült, de a csendőrök követtek s hatszronydféssel a mellébe és egy lövéssel a czombjába, földre terítették.

A vastermesztől s erejű ember azonban kibeyerte a sulyos sebeket és minthogy a nép, mely eddig is szerette, mert több községi ügyben az előjárás és a hatalmasabak ellen foglalt állást, ezentel még jobban ragaszkodott hozzá, Májker továbbra is szerepelt nyilvánosan és foglalkozott a községi ügyekkel. De fatuma nem kerülte el.

A minap éppen valami közügyekben tárgyaláson volt Magyar-Láposon. Visszajövet kissé kapatosan megállott Bulbuck Antal, községbíró korcsmájában és hangosan bekialtított:

— Bort ide örmény, a saját pénzemért!

Bulbuck azonban régi ellensége volt és emiatt is félt ettől a hatalmas embertől. — Megtagadta hát a kívánságát és ijedten csendőrkért futott. Májker ezen közben átment a szomszédos korcsmába, Kohn Dávid helyiségébe. Eddig rendjén ment a dolog.

A mi azonban ezután következett, azt nemcsak, hogy nem érdemelte meg ez az érdekes ember, de egyszerűen a legvérlázítóbb jogtalanság, a mi vele történt. A csendőrök ámentek Kohn korcsmájába és ott minden ok nélkül letartóztatták. Májker okulván a multon, követte a csendőrköt; a kik a mikor a kaszárnyába értek vele, lánczra verték és elcsukták.

Ejfel után két óraker, mint valami inkvizíciós bizottság, öt csendőr és két éjjeli őr kivezeté börtönből és a magyar királyi láposi csendőr-kaszárnya udvarán a törvény nevében két puskacső elé állították. Az őrsvezető elmondta a komandót,

pokat áruló fiúval találkozott, megvette a Daily Telegraphot, és a zsebébe tette.

— As ebédórám mulatságára — mondá magában. En azt hiszem, hogy a munkás ember mindig az ebéd idejére tartja fenn az ujságokat.

Lépte, melyek az utóbbi időben vidéki otthonának az egyhangu semmittevésében oly lassuk és nehézségek voltak, mostan midőn a hajtorjáért, ment oly könnyű és ruganyosak voltak.

A vállán hozva tért azzal vissza. Tapasztalatai mint sportsman megedzették az izmait és oly könnyedén vitte azt a nagy lajtorját, — mintha az egy puska, vagy egy evező lapát lett volna.

Azon végetes éjszaka óta Valentin soha sem érezte magát a boldogsághoz oly közel, mint mostan. Először véghetetlen könnyebbülésre szolgált bűnének a színhelyétől távol lenni; másodsor vizsgálatast nyújtott annak az egy asszonynak a körében lenni, kinek a befolyása szenvedéseit enyhíteni és öt erősiteni tudta — a ki rettenetes titkát tudta és még sem fordult el utálattal tőle.

Valentin soha sem tudta azt a homlokára kapott csókot elfelejteni, mely egy jó nő szánakozó szerelméről biztosította. A gyöngéd szeretetnek ezt a jelét nem aknáztá ki, házassági ajánlatával nem ostromolta olyan szenvedélyes hévvel, mely a visszautasítást nem fogadja el. Alázatos lett vele szembe, a hogy bűnének a tudatához illet. És most, hogy érte dolgozott, boldogabbnak érezte magát, mint a hogy valaha lenni reménylte.

Egész reggel végezte a munkáját, az egyik nővér az ablakok belső részét mosva vele dolgozott s az eredmény a növekedő vidámság volt, mi a tavasz elopostájának látszott. Reggeli munkája közben látott valamit az Elhagyott reménység benlakóiból. Az első emeletnek az utca felől levő szobájában

a fegyverek eldördültek és Májker halálosan találva összerogyott. A barbár csendőrök még csak le se vették a halállal vívódó áldozat kezéről a bilincset, bár ez kétségbe esve könyörgött hozzájuk.

Ott hagyták fetrengeni a kövezeten, míg kiszenvédett s mert hát az éj sötéteje elfedte galádságukat.

Májker meghalt és most következik a tragédia epilógja: A csendőrhadbíróság a letartóztatást és a fegyver használatát jogosnak minősítette és Krecza László őrsvezető ezen humánus tettért (sic!) dícsérő oklevelet kapott.

Móritz Jókay és a brüsszeli békekongresszus.

Az oláhoknak nagyon rosszul esik, hogy mi magyarok nem akarjuk megengedni, hogy a brüsszeli béke-kongresszuson Urechia ur és társai domináljanak. Különösen azon boszszankodnak, hogy a nagy magyar regényíró Jókai Mór is meg fog jelenni ezen a kongresszuson, hogy európai hírnevét és általánosan tisztelt egyéniségét latba vesse a magyar nemzet igaz ügye mellett. Az oláhországi lapok már napok óta csipkedik a nagy regényíró s egyebet nem foghatván rá, azt mondják róla, hogy a zsidó eredetűnek dokumentálására nevet következetesen „Móritz Jókay“-nak írják.

A „Vointza Natonala“ nevű lapban a fűnnebbi czimen egy Kolozsvárról keltezett cikk jelent meg, mely kivonatban a következő dolgokat tartalmazza:

Jöllehet, hogy a 400 magyar képviselő között alig van 6, a ki jól tud francziául, mégis közülük Moritz Jókay elnöklete alatt egy csoport nagy tevékenységet fejt ki, hogy mentől több magyar képviselő fejeit s a brüsszeli konferencián. Hogy mennyire fölizgatta őket e kérdés, kitűnik abból az alarmírozó sírgönyből is, melylyel a magyar távirati iroda Urechia ismeretes levelét közzé tette és továbbá a „Nemzet“ című kormányparti lapnak, melynek különben Moritz Jókay ur főszerkesztője, egy július 5-iki vezércikkéből.

E cikk írója fölhívja a magyarságot, hogy még idejekorán foglaljon állást azon oláh támadásokkal szemben, melyeket a liga külföldön insceníroz. Ne hogy azt higgye a magyar nemzet, hogy a liga napja alkonyulóban van, mert ha voltak is némi összeütközések a ligában a konzervatívok és a liberálisok között, azért Oláhországban a nemzeti érzület s vele kapcsolatosan a magyar-ellenes áramlat nagyon erős és azért gyerekség volna azt hinni, hogy a liga nem létezik, mert kebelében holmi civódások fordultak elő. A magyar kormány — úgymond az említett magyar kormánylap — eddig is nagy összegeket költött a liga akciójának megbénítására, de ez nem elég. Szükséges, hogy a magyar társadalom is segítse munkájában.

Szélteben beszélnek egy nagyobb arányú pénzügytől, is, mert a magyarok azt hiszik, hogy ha lesz pénzük és Brüsszelben egy pár fényes bankettet adhatnak, a konferencia tagjait sikerül majd ez uton arra s rábírni, hogy 1896-ban tőlüket Budapestben tartsák meg. E campagne rendezője a román közönség előtt is ismeretes Pázmány Dénes, ki fölfuvalkodott, gögös ember s a románok nagy ellensége. Bár a tavalyi, Haagban tartott kongresszuson kevés szerencsével működött, mégis kísérlet tesz az ide is, hogy bebizonyítsa a magyar liberalizmust és az oláh vádakat alaptalanságát.

A magyarok az interparlamentáris konferencián való összemérkezést nemcsak úgy tekintik, mint az erdélyi oláhság érdekében csinált propaganda egyik mozzanatát, hanem mint a magyarok és az oláhok között való harcot is. Epen ezért kíváncsok volna, hogy

az oláhországi képviselők is így fogják föl ezt, s hogy megbeszélnek mindent arra, hogy Európát meggyőzzék, hogy akkor, a mikor a magyarokról és oláhokról van szó, az igazság mindig az utóbbiak részén van.

Kossuth levele.

Az „E-s“ nyiregyházi levelezője a napokban a régi idők egyik tanújával találkozott egy győrszigeti vendéglében. Az illető gelsei Bíró Vincze pusztapáltelki földbirtokos, volt 48-as huszárszázados, igen sokat mesélt neki a régi időkben. A többek közt elbeszélte, hogy nála van Nagy Sándor szüre és megmutatta a szabadságharczi tábornoknak két gyémántgyűrűjét, melyet újján visel. Tudósítónk azon kérdésre, hogy mi módon jutott ő ezen drága ereklyéhez, azt felelte, hogy Nagy Sándor kivégzése előtt mindenét jóbarátjának Kutassy Pálnak, a hunyadi huszárkó őrnagyának ajándékozta, a kinek halála után ennek neje, szül. Karácsonyi Anna, az ő nevére lett és így az ereklyék is az ő birtokába jutottak. Gyakran meglátogatta Kossuth Lajost is, kinek egy sajátkezűleg írt eredeti levelét őrzí, a mely így hangzik:

„Uram barátom, vitéz százados ur!

Közös barátunk Ihsz ezredes átadta nekem Önnek és családjának képmását és tudatá velem az ön óhaját, küldeném áldómat fia számára. A képet igen szívesen vettem és köszönöm. El-elmerengek szemlélete közben a nagy mult emlékein; mert ritkén láttam, — ha láttam valaha — arcot és alakot, melyre határozottan reá volna nyomva azon nemzeti szellemnek bélyege, mely ama nagy multban a magyar nemzetet lelkesítette, de mely ma már fájdalom csak gyér egyesekben él, mint intő hagyomány egy erősebb nemzedék korából, melynek eltűkelt akarata a haza szent jogainak színvonalára birt emelkedni.

Viszonzásul küldöm Önnek ősz fejem, képmását. Mindkettőnk arcképén van valami a mi egy élő szemrehányás a megfogyaokozott nemzeti szellem önbizalmatlan pulyaságára, önén az őszamata magyar erő, enyémén az évek sulyát megkötözöttet bu barázdáu s a képhátlapján e szó: „Turin“, az az a számkötetés.

Ön áldást kér tőlem a fia számára Nem fél ön hogy a száműzöttek, a nemzeti szellem példátlan hanyatlásu száműzöttjének áldása olykép hathat gyermeke jövődjére, mint az igézet, mely szenvedéseket idéz elé? Mert az áldásom emlékeztetés önáldozat kész határozottságra s kötelezettségekre, melyeket ma már amott az osztrák birodalom azon felében, mely hajdan Magyarország volt, büns dacznak neveznek az emberek, nehogy megtagadásuk felett pirulni legyenek kénytelenek isten és világ előtt.

Ha nem fél az igézettől, úgy tegye ön novembem kezét fia fejére s mondja el im az üzenetemet:

— Kossuth Lajos áldását küldi neked, gyermekem, a szabadság istenének nevében. Légy magyar és hazafi, mint atyád, tette és áldozatra kész nemzedet elidegeníthetlen, elalkudhatatlan jogaiért, szabadságaiért. Lelkesítsenek egész életeden át a legszebb örökséghez, atyád kardjához kötött emlékek. Szeressed hazádat rendíthetlen hűen s morits a szeretetből ösztönt, magadat szilárd igyekezettel, testben, lélekben, erkölcsben, értelem-

Valentin az ablakhoz ült és kibontotta telegrafját.

Szemeivel végig futotta a lapot, hogy lássa mi volt benne érdemes az olvasásra.

„A devonshiri tragédia.

Chadford városban, Észak Devonban, nagy izgatottságot okozott egy hullának a megtalálása az Apátsági folyóban, közel a városhoz és olyan körülményekkel, melyek gonosztettre látszanak mutatni. A hullát a Belfield Apátsági Belfield ur felesége hullájának ismerték fel, kinek otthonából való eltűnése, a mult őszel, egyike volt a társadalmi botrányoknak.

Itt következett a részletes tudósítás a vizsgálóról és a sir Belfield Adrián elfogatásáról, a ki a sógor asszonya meggyilkolásában bűnrészességgel volt gyanúsítva.

A felfedezések megdöbbenő jellege, az érdeklőt felek társadalmi állása és az a tisztelet, melyet irántuk a szomszédság érzett, egyttvéve arra szolgálnak, hogy ezt az ügyet a legrendkívülbb esetek egyikévé tegye azok között, melyek évek hosszú során a nyilvánosság eleibe kerültek s az elhalasztott vizsgálat eredményét aggodalommal várják.

Belfield Valentin lassan és megfontolva olvasott s a vizsgálóról irt tudósítás felett gondolkodott. Ő előtte, a ki benne volt a titokban, a különböző tanuk vallomásaiból ítélve, bűnének a körülményei napfényre látszottak jönni. Egy bevezetetlen levél, a mondat közepén megszakítva — az áldozat teste körül kötre talált hiányzó szőnyeg — az ő titkos látogatása az anyja házához — a testvére virasztása: mind a gyilkosságra mutattak.

De ilyen csalthatatlan bizonyítékokkal szemben ő ellene, hogy merték a testvérét letartóztatni? Azon gyanu alatt tették, hogy a gyilkosságról tudott? Igen, ő a büntett elkövetése után levő rettenetes órában a gyil-

ben oly férfiná fejleszteni, hogy karddal úgy, mint tollal, szóval, tettel, ésszel és munkával akként teljesíthess emberi, hazafiúi kötelességeit, miszerint a jó kívánsát áldása, mit gyermekfejedre Kossuth Lajos küld, pályád végén a hála áldásával fejlődhessek nemzedet millióinak ajkán. Isten legyen veled s a jó szerencse éltesd utjain. Ugy legyen, amen!

Fogadja bajtárs utam szíves baráti üdvözlömetet.

Turin, 1871.

KOSSUTH, m. k.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, július 15.

— A főtér rendezése. A kolozsvári r. kath. egyházközség képviselő testületének választmányáa tegnapi vasárnap tartott ülésében a főtér rendezését illető figyelemreméltó határozatot hozott. Elfogadta ugyanis azt az indítványt, mely szerint az egyházközség hasonló oda a városi tanács és képviselőtestületnél, hogy a főtér leendő felszínét a piaci templom bejáratánál szállítsák le annyira, hogy a templomba több lépcsőn lehessen fölmenni. Ilyen rendezés által nemcsak a monumentális egyház emelkedik ki mostani elstilyedségből, hanem igen díszesen fog kinézni a följáró széles lépcsőzet, miáltal az egész főtér igen sokat fog nyerni szépségben. Továbbá előlított azon eredeti s szerződésileg kikötött tervtől, hogy az egyházközség tulajdonát képező terület, mely most sodronnyal van körülvéve; állandó rácsoszáttal vétesse körül. Hanem az a tér minden bekerítés nélkül, szabad és átjárható terület lesz, szőnyeg-ágyásokkal és ezek közt porondozott utakkal ellátva, melyet a közönség szabadon használhat. Csupán egy lépcsővel lesz magasabb a szekérutaknál. Ez a rendezés is sokkal inkább fogja díszíteni a főtér, mintsem akármilyen szép kerítés, mely egyszersmind a közlekedésnek is hátrányára lenni.

— Dr. Genersich Antal, a kolozsvári tud. egyetem orvoskarának e kiváló tanárát a király kinevezte a budapesti tud. egyetemen ujonnan rendszeresített kórbonctani tanszékre — nyilvános rendes tanárnak. A kinevezést tartalmazó királyi kéziratot a hivatalos lap tegnapi száma közölte. A mennyiben az ország első egyeteméhez való kinevezésben a tudásnak, a hivatottságnak és a tanári pályán eddig szerzett érdemeknek elismerése foglaltatik — mi is igaz örömmel vesszünk hirt dr. Genersich Antal kinevezéséről. Ámde ép oly őszintén sajnáljuk, hogy Kolozsvár közönsége elveszti e kitűnő orvost, kinek alapos tudása, széleskörű gyakorlati ismeretei nem egy szenvedőnek adta vissza egészségét. Kétségkívül úgy az egyetemen, mint Kolozsvár egész társadalmában nagy tirt fog maga után hagyni e kitűnő férfi, ki mint tudós és mint ember minden körben egyaránt szeretve és becsültve volt. Dr. Genersich Antal a jövő tanév elején már elfoglalja új állását a budapesti egyetemen.

— Vasutisták mulatsága. Az államvasutak főmühelyének munkásai olvasó egylete javára pompás mulatságot rendeztek tegnapi hajóai erdőben. Az idő kezdetben boros volt, azonban később kiderült és kedvezett a mu-

latságnak, mely egyike volt a legsikerültebbeknek. Roppant nagy közönség gyűlekezett össze és vidáman mulatott az erdő zöld fái alatt. A mulatság színhelyén sátrakat rögtönöztek az erdő zöld fáira lámpionokat aggatnak, a táncztér bejáratánál „Isten hozott“ felirat fogadta vendégeket. Ez mind a vasutasok figyelmé és saját kezű munkája volt, de figyelmet keltett dalkörük, mely [szébbnél szebb dalokkal mulattatta a vendégeket. A dalkört különben Iszlai M. karnagy gyakorlatba nagy gondnal és szép eredménnyel. Este a sátor alatt virágcsokrokkal ékített asztalnál szép társaság foglalt helyet s ünnepelték a vasuti olvasó-kör kezdeményezőjét és fáradhatatlan munkásságát éltető lelkét Török Sándor főnököt. Meleg szavakban köszöntötték fel az elnök nejét, a ki férjének életét, derült kedélyének, jószágának arany-szálaival szövi át és így tulajdonképen az elnök nejeknek tartozik köszönettel a társadalom azokért a kulturális és nemzeti szempontból jelentékeny alkotásokért, melyeket az elnök, a családi élet boldogságában erőt merítve, a társadalmi élet mezején oly szép sikerrel teljesített. Kedves mezején és éljenezést okozott a zöldből a tűzoltó zenekar váratlan megjelenése, mely a népünnepről ide sietett, hogy fokozza a jó kedvet. A négyeseket megszámlálhatatlanul sok pár tánczolta. A mulatság hajnalig tartott.

— Hazai találmány. Felhívjuk az érdeklődők figyelmét a m. kir. gazdasági tanácsban működő új villamos költőgépre, melyben a csirkék kikelését ma és holnap bárki megnézheti. Ezen kolozsvári találmány a gazda közönség körében már is nagy érdeklődést keltett, mivel az eddig legjobbnak talált Hearson-féle angol tojás költő gépet célszerűség tekintetében jóval fölülmulja.

— Eljegyzés. Sigmond Gergely, Bárá Jósika Gábor gazdatisztje Kolozsvár-Karán, tegnapi tartotta eljegyzését Kolozsvárt Bartha Margit kisasszonnyal; Dr. Bartha János városi főorvos leányával.

— A kolozsvári tűzoltó-kongresszus. A országos Tűzoltó-Szövetség központi választmányáa dr. Kék Lajos országgyűlési képviselő elnöklete alatt szombatnapi ülést tartott, amelyen megállapították a kolozsvári tűzoltó-kongresszus programját és a kiállításokra vonatkozó szabályzatot. — A szövetség elhatározta, hogy Kolozsvárt hat versenyt rendez. A két első kétszáz-kétszáz forintot díjat Kolozsvár város a száz hetvenöt és 15 forintot díjat az országos szövetség és a 25 forintot hatodik díjat Vuk Gyula alapítványából a budapesti tűzoltó-szövetség adja.

— Már siess vissza hazádba . . . Ki-septérték a mult héten a kolozsvári nyári színházat. Thalia papjai egyenkint szálángoznak az erdélyi bérczek öléből haza, hogy visszafoglalják elhagyott édes otthonukat s visszafoglalják hűtlentül elhagyott birodalmukat, a szinpadot, a hol ők, mint szeretetre méltó miniszterek, fejedelmek, királyok élnek és uralkodnak. A kolozsvári közönség szíveséggel fogadja és szeretettel a keblére öleli őket, mint atya a megtért fiut. A színesek nyári szereplését szívesen veszi a kolozsvári közönség és tekintettel arra, hogy jóformán semmi mulatság ez idő szerint Kolozsváron nincsen, a színház előadásai bizonyára pártolásban fognak részestlni.

da, ezt már mondtam neked és most ismétlem. — Nem óhajtom az életemet megnyujtani, kivéve, ha veled tölthetem azt.

— Maga látta, hogy itten mi a dolog és arra kér, hogy hagyjak fele hogy —

— Hogy egy gyilkos szánkivetését megosztá; hogy a törvénnyel bujdosít játszik; hogy a lelkiifuradás borzalmait éltesz; a nehez álmokat meggyógyítod; s hogy egy bűnt a tébolyodástól megments. Magda, ez az a mit megtenni kérek. Ezt az itteni dolgot akárki elvégezheti.

De engemet egyedül csak te tudsz megmenteni.

— Mi történnék ha igent mondanék! — kérdé Magda néhány pillanatnyi gondolkodás után, a Valentin nézését viszonozva olyan tekintettel, mely még az övénel is sokkal komolyabb volt, mert Valentinnek a lelkebe látszott hatni.

— Már a pusztá gondolatára a pokolból a menyországba emelsz. Oh, Magda, légy nagylelkű, jutalmazd meg a te hitvány szeretődet. Egyszer elvesztettelek a szerelmem aljassága által; de most úgy szeretlek, a hogy megérdemled, hogy szeressenek.

Feledd el azt, hogy milyen voltam: csak arra emlékezz, a mi most vagyok, — a te imádó rahszalod. Engedd, hogy holnap megessükadjunk; Livornoba azután indulhatunk.

— És midőn mi elmentünk, midőn maga biztonságban lesz, mi fog történni a testvéredel? Valentin, gondolt arra?

Nem, ő nem gondolt arra; de majdnem gondatlanul válaszolta —

— Neki nem lesz semmi baja — ő ellene nincsenek bizonyítékok.

— Az ellene felhozott bizonyíték majdnem olyan erős, mint a maga ellen való.

(Folytatása köv.)

Hirdetmény.

Alóírt igazgató közírré teszi, hogy a régebbi „gyergyói első közsén-kutató részvénytársaság” részvényjegyei, az újonnan alakult „gyergyói első bányatársulat” részvény-jegyeivel kicserélhetők.

Részvényesek felhívtnak régi részvény-jegyeiket alant irt igazgatónál a kicserélés végett bemutatni, mert e nélkül az új részvény-jegy nem fog kiadni.

O.-Topliczán, 1895. évi július hó 11-én.

Urmánczy János,
igazgató.

492. (1—3)

Sz. 3764—1895.

A gyergyói járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

Csikmegyének gyergyói járásában fekvő Gyó-Ujfalu, Terkerőpatak, Kilyénfalva és Vasláb községekből alakult, 6700 lelket számláló közegészségügyi körben a **körorvosi állás** megüresedvén, arra ezennel pályázatot nyitok.

A körorvos évi fizetése 800 forint és a természetben, a kör székhelyén: Gyó-Ujfaluban kiszolgáltatandó lakás; ezen kívül a vagyonosabb lakosok részéről a székhelyen 15 kr., a kölközségekben 25 kr. látogatási és gyógykezelési díj. Havonta egy hivatalos körutra díjmentes fuvar állítatik az orvos részére a kölközségek által; ezen kívül hetenként egyszer — Hétfő napon — saját költségén köteles kiszállani a betegek látogatására.

Felhivom mindazon legalább két évi gyakorlatot kimutatni tudó orvosokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az oklevéllel, honossági és születési, valamint az eddigi szolgálatot igazoló bizonyítványokkal felszerelt bizonyítványaikat hozzám 1895. évi augusztus hó 31-ig adják be.

Gyó-Szentmiklós, 1895. évi július hó 8-án.

Nagy Tamás,
főszolgabíró.

484. (3—8)

Az idény előhaladtával

raktáron levő

tavaszi és nyári divat-árak

mélyen leszállított áron

adatnak el

MESKÓ L.

üzletében,

Kolozsavart, főter 19. sz. alatt.

494. (1—7)

Árverési hirdetés.

Megbízás folytán **ösv. Kovács Kelemen**né hagyatékához tartozó ingóságok, u. m:

1. Salon-, ebédlő- és hálószoba, különböző butorok.
2. Ágyneműek.
3. Évőszekőzők és konyha-edények.
4. Női ruha- és fehérneműek.
5. Összesen mintegy 400 darab tudományos és szépirodalmi művek, jogtudományi folyóiratok kötve és fütyve.
6. Különböző fali- és más díszmü-tárgyak, házi eszközök és több apróságok stb.
7. Egy 3 kerekű toló betegnek való kocsi

folyó hó 18-án délután 3 órától kezdve, esetleg a következő napon, az **árverési csarnok helyiségében** (Belközép-utca 19. sz. alatt)

elfognak árvereztetni.

Kolozsavart, 1895. évi július hó 15-én.

497. (1—1)

Első magyar enged. árverési csarnok.

KÉRŐ GYÓGYFÜRDŐ

Szamosujvártól csak 5 percznyi távolságban.

Vasuti állomás: Szamosujvár; — omnibus közlekedés Szamosujvár és Kérő között.

Kitűnő gyógyhatásu, rendkívüli bő ásványvizek.

A magasabb igényeket is kielégítő **carrarai márvány-kádakkal.**

Lakszobák: 40 krtól 1 frtig; hét- vagy hónapszámra **árkedvezmény.**

A teremben a fürdővendégek használatára egy **Ehrbar hangverseny-zongora.**

Kérőben gyógy- és zenedij nem szedetik.

Fürdőorvos: **Dr. Zakariás József** tulajdonos, naponta délelőtt és délután a fürdőn található.

380. (5—7)

A HOMORÓDI SZÉNSAVAS VASAS FÜRDŐ.

II-ik évad kezdődik f. évi augusztus hó 1-én.

„Homoród-fürdő” hazánk, sőt az egész Continens legvasasabb fürdője.

Fekszik Udvarhelymegyében, Sz.-Udvarhelytől 16 km. távolságra.

Ide utazhatni a magy. államvasut Kolozsavart-brassói útvonalán Héjasfalvái és innen a Héjasfalva-sz.-udvarhelyi székely vasuton közvetlen összeköttetéssel, Sz.-Udvarhelytől kényelmes bérkocsik által rendelkezésre, honnan 1 1/2 óra alatt érkezhetsz Homoródra. Maga a fürdő fenyves erdők által minden oldalról védett, szélmentes, két havasi pataktól átszelt gyönyörű völgyben fekszik.

Van 5 szénsavas ivókútja (borviz), 2 hideg fürdője és 1 újonnan épített, gőzkazánal melegeített kényelmes meleg-fürdője, több kilométerre kiterjedő fenyves sétater. Naponta kétszer két-két óráig tartó kitűnő cigányzenekar szórakoztatja a közönséget. Közeli és távoli kiránduló helyek. Helyben állandó fürdő-orvos, kézi gyógytár és postahivatal.

Orvosiilag javallatik e fürdő: vérszegénység, általános testi gyengeség, főleg női bántalmaknál, mint méheltérítés, rendetlen havadás, a méh hurutos bántalmainál és magtalanságnál.

A vendéglőt **SIMÓ JÁNOS** sz.-udvarhelyi szállodás látja el, ki több éven át Sz.-Udvarhelyen közmelegedést és elismerést nyert. Szintén szállodájában a fürdőre vonatkozó bérkocsik a n. é. közönségnek rendelkezésére állanak.

A lakások bére hetenként 5 frttól 7 frtig vannak megállapítva. Augusztus 15-től szeptember 1-ig a lakások béréből 30% leengedtetik.

Mindenmü felvilágosítással szívesen szolgál:

Homoród-fürdő, 1895. július hó.

496. (1—3)

CSIKI AMBRUS,

több évi bérő.

LEGFELSŐBB KITÜNTETÉSEK.

Páris 1867. Havre 1873. Bécs 1873. Páris 1878. Páris 1889. Chicagó 1893. Lyon 1894.

Dr. J. V. BONN

PÁRISI

SZÁJVIZE.

Mindenütt kapható.

A legelső orvosi tekintélyektől a legmelegebben ajánlva, felülmúlhatatlan, mint Antiszeptikus fogtisztító-szer. Megtisztítja a szájüreget, mesterséges fogak és betétek anyagát nem támadja meg, a lehelletet szagtalaná teszi és nagyon kellemes illatot hagy hátra.

Dr. J. V. Bonn fogpasztáját vagy fogporát együtt használva, a fogak hófehérek lesznek, anélkül, hogy a szer ártalmukra volna.

A szájvíz üvegben:

á 65 kr., 1 frt, 1-75 kr., 3 frt. 1/4 lit.
5 frt, 1/2 lit. 9 frt.

Fogpaszta 1 frt 25 kr. Fogpor 75 kr.

Nagy raktár Ausztria és Magyarország részére. 443. (3—7)

491. (1—1)

A Trencsin-téren, Kolozsavart csak néhány napig látható

nagy

kelet-sudáni állatsereglet,

melyben a legkülönbözőbb ragadozó állatok láthatók.

Ugymint: oroszlanok Berberiből, Afrika, Nubia, Senegalból; tigrisek Braziliából; leopárdok és párducok Indiából; foltos és csikos hienák, vagy az ugynevezett sirások; különböző fajú farkasok, sakálók és medvék, strucc-madarak és sas-keselyűk, lámák és guanák, mufflonok, antilopok, szarvasok a Pampás hegységből; különböző fajú majmok, papagályok és kajácsok, krokodil, aligator, boa constrictor, király vagy óriás-kigyó.

Naponta két nagy előadás etetés-sel egybekötve.

Az első előadás délután 4 órakor, a második este 8 órakor.

Fellépte a híres francia állatszeliiditő

mademoiselle ROSETTE,

a kitűnően idomított oroszlan, párduc és farkassal. — Továbbá fellép a világhírű állatszeliidítő

Signor RAVIOLI, az ő idomított állataival.

Helyárak: I-ső hely 40 kr. — II-ik hely 20 kr.

Tisztelettel

490. (2—2)

Az igazgatóság.

„BORSZÉK”

(Csikvármegye, Erdély.)

Elsőrangú gyógyfürdő 900 méter magasságban (2750 láb) magasságban, beláthatatlan ősfenyveseknek alsóbb szervezetei mentes régiójában.

Borszék gyógytényezői: havasali klímája, tiszta ozonás levegője páratlanul gazdag bőségg; kitűnő gyógyerejű vasas és más vegyi összetételű borviz-ivókutai, számtalan szénsavas hideg lobogó-fürdő, vasas lápfürdők, szénsavas melegített kádfürdők, fenyőlevél-fürdők, jól berendezett hidegvíz-gyógyintézet, massáže és villamosítás.

Borszék a hazai és külföldi orvosi tekintélyek által javallva van; mindennemű vérszegénységnél, sápadt kóránál, gyomor- és lélbántalmak, emésztési zavaroknál; a vese és hólyag idült bántalmainál; tüdőveszes testalkatúknál fellépő száraz köhögés, vérköpés, tüdőgyulladás, idült hörög- és gégehurut ellen; idegbajoknál, női betegségeknél; tulhízás, Scrofula, Rheuma, köszvény ellen, izzadmányok felszívódására és úgy is mint hatalmas, edző, erősítő.

Borszék kitűnő üdítő hely.

Egyetlen fürdő sem dicsekedhetik közel és távolban annyi kellemes kiránduló helylyel, mint Borszék.

Borszéken a fürdőidény kezdete június hó 15-én, s vége szeptember hó 15-én.

Utazás Borszékre: A borszéki fürdővendégek szállítást gyorskocsi vállalat eszközli, melynek kényelmes fogatai az ujjában kötött szerződés értelmében a szász-régeni vasúti állomástól Borszékig és Borszékről vissza Szász-Régenig egy nap alatt, váltott lovakkal, meghálás nélkül szállítják a vendégeket. E gyorskocsi július hó 1-től augusztus hó 31-ig (fürdő-idény) még vendég hiányában is naponta közlekednek.

A június 15—30. és szeptember 1—15. (elő- és utó-idény) szintén a gyorskocsi vállalat van a vendégek szállítására kötelezve.

A gyorskocsikra (egyes ülés vagy egész kocsi) előjegyzést tehetni vállalkozóknál.

Levél- és sürgőnyozim: **Miklós Görög Szász-Régen.** — Viteldijak szabályozták.

A világhírű borszéki víz modern töltő-gépek által fölfogva, dugaszoltatva, őserje teljében hozatik forgalomba.

A borvizre vonatkozó megrendelések **Lázár és Verzár céghez** Brassó intéendő, mint kizárólagos elárúitónkhoz, mely cég a rendeményeket a borszéki és helyi raktárakból készséggel, jutányos áron kiszolgáltatja.

Magánosok kisebb megrendeléseit alantirt igazgatóság is teljesíti. Minden megkeresésre prospektussal, kimerítő értesítéssel szolgál az igazgatóság, vagy **Dr. Szilvássy János** fürdő-orvos.

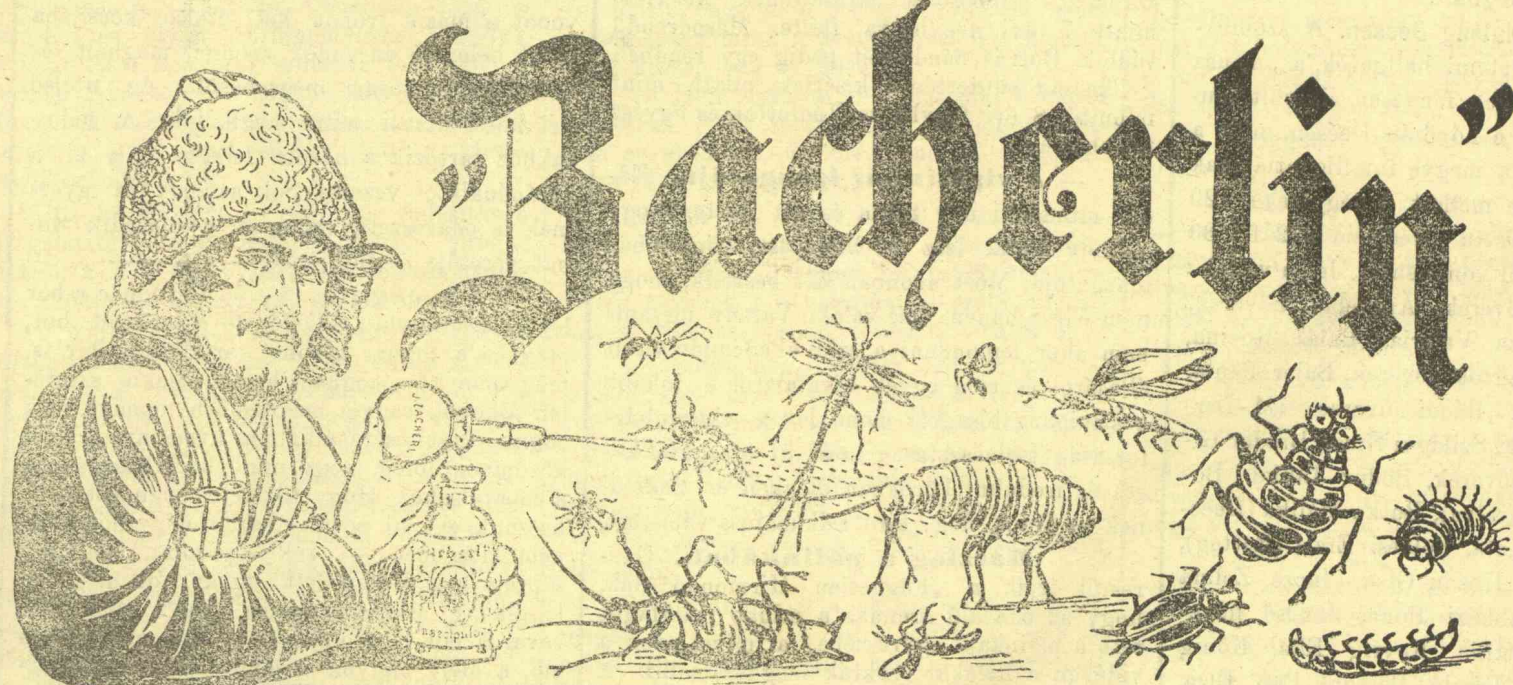
Posta és távirat helyben.

Borszék, 1895. évi július hó 1.

485. (2—15)

A fürdő és üzlet igazgatósága.

A legkitűnőbb rovarirtó szer.

A legkitűnőbb rovarirtó szer.

Kapható Kolozsavart: Adler Sámuel, Barcsay Manó, Bojáky Sándor, Boskoyics József, Consum Verein der Stats- und öffentlichen Bediensteten, Flóra Gyula, Gergely Ferenc, Ifj. Vikol Gergely, Haraszthy Jenő, Havas Armin, Hirschfeld Sándor, Jeney Lajos, Kánya Sándor, Kovács P. és fia, Magyarosy Gyula, Moldován József, Marusan Bogdán, Papp Ernő, Papp Kristóf, Papp László, Ifj. Pere István, Rosenthal Samu, Segesváry és Társai, Somlyay László, Taub Náthán, Tihanyi Adolf, Weisz József, Wertheimer Vilmos és Wolf János uraknál. — Kolozs-Monostoron: Kutsek István és Goldfried Mihálynál. — Bánffy-Hunyadon: Beke J.-né, Lupka és Veress uraknál. — Szamosujvárt: Csillag Kristóf és Lengyel Ödön uraknál. — Marosujvárt: Simon Pál és Virág Tamás uraknál. — Továbbá minden kereskedésben és gyógyszerárban, a hol „Zacherlin”-plakát van kifüggesztve. — Bánffy-Hunyadon: Supka László és Supka és Veress uraknál.

204. (9—12)